

Sepärrast jätke mahha, armas rahwas, lea li-
nan tenite, jätke mahha raiskamist nink prassi-
mist. Urge lainake ka omma rahha fergemelelikult
ütte eht töise kätte wälja, kedda teije sures söbras
arwate, ent ke eñnege ni kawwa teije söbber om,
kui teije käest midda om saija; tullep taggasimas-
mise aig, sis saap söbrast wiñhaline.

Noren ean ferge ello, wannan ean kerjamine!

Et se pärramene sönnu üttele man töttes es
saas, sis wötko eggauts, olgo meesterahwas eht
naisterahwas, sedda nõuwo, omma rahhatenga kal-
lis piddada, nink kui wiis hõbberuublit koon om, sis
toge rutto Kredit-Kassa mannu, eñne kui himmo
sõamen töusep, sedda rahha muijale raisata, eht
kawwal söbber tullep, teije käest lainama; Kredit-
Kassa wallitsus om teil parremb söbber: temma hoijap
teije warra nink kaswatap sedda, nink ei kissu henda
taggosi, kui teije tullete omma rahha jälle kaswuga
kätte sama.

C. N.

Ma:ubbina eht kartohwli rikkest.

Ma:ubbina eht kartohwli omma timmahawa meije
maal pea figin paigun hukka lannu. Neide wigga nink
rikke om ni häste kartohwli päälse may-nätta, kui ka mul-
lan kartohwlide man essi. Rikkutu kartohwli omma pääle
mustjarse plekkilise, nink kui neid wäitsega katski leigatas,
sis om nätta, et nemma wessitsemba omma kui terwe kar-
tohwi, nink ka siffest habhatse plekkilise. Neidsinnatsid rik-
kutuid kartohwliid ei wöi ülle talwe piddada, sepärrast
peap neid nisamma kuis nemma omma rutto ärrasõdema,
eht neist tärklis eht jahhu teggema, eht ellaja södas hap-
nema pandma, sel wisil, kuis siinsamman allan om luggeda.

Ent ka neide kartohwlide eest, mes essi kül pääst nink
siffest terwe näüs ollewat, nink tullewatses ajastajas seemne

tarwis kōlbawa, nink mes sepärrast kewwajal hä hinna
eest wöip ärramüwä, om waja suurt hoolt piddada, et
nemma kewwajani hukka ei lä, kui neide päälse man om
wigga olnu. Sest säratse kartohwli läwä rutto pallawas
nink löwa mäddanema, eht neide idda rikkup ärra, et nem-
ma seemnes ei kōlba, kui neid wanna wisil pärra tahhetas
paigale panda nink ülle talwe hoita.

Sepärrast tahhame tassorahwale oppust anda, mes
om tähhele panda kartohwli wötmise nink paigale pand-
mise man, kui kartohwli päälse omma hukka lannu.

Kui wötmise aigo hä, tahhe ilm om, sis lasse neil
säälsamman mulla pääle tahheneda; om udsune nink wiñ-
mane ilm, sis wea neid sendsehe eht riñhe alla, et nemma
sääle tahheneße.

Kui kartohwli omma tahhenenu nink mullast ärrapoh-
hastetu, sis nalka neid wallitsema, nink korja eddimält
kiik neid wälja, kun ka lige wäñhembat plekki om nätta,
nink panne neid essitäralde kōrwale, et nemma terwiga
kōtko ei puttu. Om se ärra-tettu, sis wallitse rikkutuid
weel töistkōrda läbbi nink heida parrembid nink halwembid
idne töise pole päle. Mes lige halwemba omma neil kae
pea otsa tetta, sest ne ei püssi kuigi kawwa; mes rikku-
tuide sean parremba omma, wöip hädda pärrast piddada,
seni kui halla saap. Mes öige terwe ja puhta kartohwli
omma, panne seemnes eht mügi tarbis paigale, ent ärra
lao neid korges üles, ärra puista neid ka hauda eht kel-
drehe, ärra pea neid ka tarren, sest sis läwä nemma pea
kumas, — enge panne neid wälja pääle kuhja eht röuke.
Ennamb kui 15 eht 25 wakka ärra pandko üttele kuhja;
ent röuke wöip panda ni paljo kuis tahhat.

Kartohwli kuhja eht röuge olgo siñna tetta, kun tuul
figipoli mannu saap, nink kun hä tahhe muld eht liwama om.

Kuhja pessa tettas jōrifus nink pantas kuiwa haggi,
mes wiñku om keudet, jalla eht kätte korruta ni alla, et
wiñhu otsa umbrejōri wälja pole omma kääntu. Pessa kes-
sehe säetas hao päle korstna üles, mes neljast lawwast